

Професорица латинског у најбољој намјери каже:
„Данијеле, ја знам да ти ништа не знаш, али пробај да ме завараваш!”

Ученик:

„Професоре, могу ли ја ићи кући, гладан сам?”

Професор: „Може...” Ученик устаје, а професор ће на то:

„Шта!? Ма сједај тамо!”

Професорица:

„Како зову човјека из Фоче?”

Ученица: „Фочко!”

У заносу излагања, чула се и ова констатација:

„Наши преци су тешко живјели, неке статистике показују да нису ни живјели.”

Док сви помно рјешавају задатке на писменом, једна ученица пита: „Је л` овај трећи треба само ријешити?”

Летио један голуб око Гимназије и запрепастио се када је чуо ово:

„Голуб је централно симетричан, оба су му крила једнака, а нарочито оно десно!”

Учила дјеца за контролни, за који нису знали када ће да буде. Професор је умирио радозналост ученика изјавом: „Контролни ће бити када буде, прије неће!”

Кише ученик, а професор ће на то: „Саша, може ли се то мало амортизовати?”

Јао, ови гимназијалци као прави Нијемци!

Професорица: „Isst du Pizza gern?”

Ученик: „Ja, Ich bin Pizza!”

Јадни ми ученици, одговарамо када смо и болесни. Овако се правдао један од ученика:

„Професорице, имам зачепљено ухо па не могу изговарати правилно имена једињења!”

Ученик: „Њемачки причам супер као да сам рођен у Француској!”